

Vzpomínky

Karel Plíhal

- D** **Ami**
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Hmi **A**
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
D **Ami**
otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Hmi **A**
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
Hmi **G** **A** **D**
R: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Hmi **G** **A** **D**
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
Hmi **G** **A** **D**
každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
Hmi **G** **A**
každá z nich je tou láskou s velkým eL.
2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás hlad nezažene jít se řádně nasnídat.

R: